

Signhild Johannesen fékk nógv góð orð og nógvar gávur heimaftur við sær, tá hon fór frá friggjadagin, eftir at hava starvast sum sjúkrasystir í slaka hálva öld

Signhild Johannesen, yvirsjúkrasystir á psykiatrisku deild, fer frá vegna aldur:

Týdningarmest at duga at lurta

Í nærum hálva öld hefur Signhild Johannesen arbeitt á Hospitalinum. Hon byrjaði sum køksgenta, fékk síðani sjúkrasystirútbúgving, og við tíðini týðandi stórv, samstundis sum hon ognaði sær neyðuga kunnleika, so hvørt sum avbjóðingarnar komu.

Tá móttøka var friggjadagin, í sambandi við at Signhild Johannesen, yvirsjúkrasystir á psykiatrisku deild, fór frá vegna aldur, vóru røðurnar so nógvar í tali, at nærur hálvar annar tími gekk, áðrenn øll høvdu sagt fráfarandi starvsfelagnumi tað, sum fólk høvdu upp á hjarta.

At enda slapp Signhild Johannesen frammat, og takkaði hon starvsfólkunum fyri vøkrum orðum. Hon segði m.a. um tað at fara frá, at tað var nógv fyrri, tí hon var alt ov frísk til bert at leggja frá sær. Hon hevði megnad at arbeitt fleiri ár atfrat!

Alt ov tíðliga at gevast
Tað var tí við sorgblíðni, at hon fór til arbeiðis seinasta dagin. Hon hefur arbeitt á sjúkrasystir deildini hon var 20 ára gomul. Nú hon fer frá, er hon 69 ár.

- Tað er lógið at hugsa sær, at eg havi arbeitt hálva öld her, sigur Signhild Johannesen, sum ikki ætlar sær at sita hendur í favn í framtíðini.

Hon hefur lívslangar royndir sum psyatrisk sjúkrasystir gjørum langt áramál, og veit eisini frá sínum starvi, at aðrastaðni er brúk fyri fólkum við hennara ser-

kunnleika. Tó vil hon ikki siga, hvat hon fer at taka sær til, ikki annað enn tað vanligu hjálki, sum hava havt stravnar arbeiðsdag, og tí ikki hava fingið stundir til stórt annað enn arbeiði.

- Nógvar bókur liggja og bíða eftir at verða lisnar. Nú verða stundir til tað, sigur Signhild.

Hon fékk arbeiði sum køksgenta í 1946. Átlanin var at fáa útbúgving sum økonoima, men av tí at komfyrurin í køkini var so høgur otungar, orkaði Signhild, sum er lítill av vøkstri, ikki at fáast við hetta arbeiði.

Hon fór í staðin fyrri at arbeiða sum gongsgenta á ovaru gongd, og tí kom á hugin at læra til sjúkrasystir. Hon hevði verið gongsgenta í eitt ár, tá lýsing stóð í bløðunum, har hospitalið sóknaðist eftir sjúkrasystiraræmingum.

- Tað ljóðar kanska lógið í dag, men soleiðis vóru tíðirnar tá, sigur Signhild. Samstundis var aldursmarkið sett niður úr 21 í 18 ár.

Arbeiði um dagin - undirvísing um kveldið
- Vit vóru átta næmingar, og Pauli Dahl, yvirlækni, og systir Ingeborg undirvístu. Tá var arbeiði og undirvís-

ing lagt til rættis, alt eftir, hvat var at gera á hospitalinum. Tó vóru flest undirvísingartímar eftir arbeiðstíð um kveldið, sigur Signhild Johannesen.

Um hetta mundið var tað ikki ein treyt at fara niður at supplera, fyrri at fáa prógv sum sjúkrasystir, men Signhild valdi at fara niður kortini. Hon var á st. Hans psykiatrisk Hospital, og seinna á st. Josef Hospital, har hon lærði at barnakonurækt.

Tað var í tíðini tá Signhild Johannesen var niðri at suppleraði, at hon fékk á huga fyrri sinnsligum sjúkum.

- Tá eg hugsi um barnadagarnir, so vóru nógv merkilig fólk til, men tá hevði familjan síni sjúku heima, og eingin tosaði um tað. Um tey hava verið ússalig av og á, so hava tey helst verið havd inni, tí tá sást tey ikki. Tað er einki at ivast í, at hetta hava verið fólk við sinnsligum sjúkum, sigur Signhild Johannesen.

Tá Signhild kom heim aftur, fékk hon arbeiði á Dr. Alexandrines Hospital.

Fór niður við sjúklingum
Hon hevði m.a. til uppgávu at fara niður við psykiatriskum sjúklingum. Sjálv

- Ferðasambandið var sera vánaligt. Vit fóru við ferðaskipinum Tjaldur, og vardi í fleiri samdøgur, áðrenn vit komu til Keypmannahavnar. Síðani gekk leiðin á Ríkishospitalið, har sjúklingarnir skuldu vistast, áðrenn farið var á Nykøbing Sjælland, psykiatrisk hospital, har feroyingar vóru sendir.

- Eg tosaði við Bonnevie, sum tá var fyrstjórnari, hvussu eg skuldi bera meg at, fyrri at fáa viðari útbúgving innan hetta økið. Hann segði, at tað skuldi hann hjálpa mær við, sigur Signhild Johannesen.

Í 1967 fór Signhild Johannesen á Nykøbing Sjælland at arbeiða í eitt ár. Tá skuldi psykiatriska deild í Havn verða lögð at flyta inn á tað hon kom aftur, men arbeiðið varð seinkað.

Tá var Arni Olsen, sum var fyrsti yvirlækni á psykiatrisku deild, komin heim. Hann hevði fingið nakrar senger til sínar sjúklingar á TB-deildini, og har fór Signhild at arbeiða, og tey fluttu í 1969 niðan um vegin, har psykiatriska deild hefur til húsa í dag.

Serútbúgvingar

Signhild fór to aftur til Danmarkar at fáa serútbúgving sum psykiatrisk sjúkrasystir, tá henda útbúgving stutt eftir varð sett á stovn, og tá fór hon á Glostrup sjúkrahús, har hon var í eitt ár.

Hefturkominn var hon sett sum 1. hjálparfólk á deildini og árið eftir í 1972 gjørdist hon deildarsjúkrasystir. Tað setti krøv til annan kunnleika enn sjúkrarækt, og tí fór Signhild Johannesen á kveldskúla at læra starvsfólkaleiðslu og samstarv.

- Tað var mær ein sera góð útbúgving, og eg haldi, at øll, sum hava leiðandi stórv áttu at fingið slíka útbúgving, sigur Signhild Johannesen.

Á móttøkuni fyrri fráfarandi yvirsjúkrasystirnar á psykiatrisku deild, vóru nógv og góð orð søgd, serliga um evnini hjá Signhild at samla starvsfólkið á deildunum og at vera um

sjúklingar.

- Tá tú hefur við fólk at gera, er tað umráðandi at geva sær stundir at lurta eftir hvat fólk hava at siga. Tástani kanst tú fáa samband við tey, sigur Signhild Johannesen.

Hon heldur, at mediskinska viðgerðin hjálpir væl, og at tað hefur bót um støðuna hjá sjúklingunum, at økispsykiatriin er stovnað. Tað ger, at sjúk fólk kunnu vera longur heima, men um teir gerast ov vánaligir, verða sjúklingarnir innlagdir fyrri eina tíð.

Tosa við sjúkling og avvarðandi samstundis

- Tað kann vera fyrri at fáa mongdina av heilivág í rætta legu ella fyrri at geva aðra viðgerð, sum krevur, at sjúklingar eru undir eftirliti á deildini eina tíð.

- Tað gleðiliga er eisini hent, at vit nú hava arbeitt við projekti, sum ger tað møgulegt hjá sjúklingum, sum hava verið innlagdir í fleiri ár, at flyta í búfelagskap, har neyðuga hjálpin verður veitt teimum.

- Tað er ótrúligt, so væl hesir sjúklingar klára seg. Hetta arbeiðið hefur verið ógvulig hugaligt, sigur Signhild Johannesen.

Annað projekt, sum psykiatriska deild er farin undir, er, at stovna dagdeild. Fólk, sum búgva heima, kunnu koma á dagdeildina eina ferð um vikuna. Hon hefur væl vitjað. Byrjað varð við fáum sjúklingum, og í dag eru eisini 12 fólk á dagdeildini. Tó heldur Signhild Johannesen, at tað er neyðugt við fleiri starvsfólkum í hesum arbeiði, um tað skal gagna.

- Hvørjar lívsroyndir hefur tú gjørt tær í starvinum?

- Tað er fyrst og fremst at duga at lurta og at tosa við sjúklingar. Tá tú lurta, lærir tú at seta teg inn í teirra viðurskipti, og hvussu viðkomandi hefur tað.

- Tað er eisini umráðandi at vit tosa við tann sjúka og avvarðandi teirra samstundis, tí tað er eisini tørført hjá avvarðandi at hava síni innløgð. Tí er tað gagnligari um vit kunnu vera fel-

Gestirnir skemtaðu sær øført, tá Signhild Johannesen til heidurs fyrri fotografunum spákaði gjøgnum hølið, har móttøkan var